

[Pelle Voigt]

fordi man altid kan gøre ting på mange forskellige måder. Det er vel i og for sig en betingelse, som kan siges at være opfyldt eller ikke opfyldt, alt efter hvilken fortolkning man inden for en meget bred fortolkningsramme lægger i den.

Jeg synes, det er interessant, at det radikale venstre nu tager spørgsmålet om beboerdemokrati, som SF har rejst fra begyndelsen i denne sag, op som en betingelse for at medvirke. Jeg synes, det vil være godt, hvis der kan komme fremskridt i den retning i form af en betænkningsafgivelse og i form af forhandlinger med Boligselskabernes Landsforening, som der nu er lagt op til i boligudvalget. Men jeg vil godt pege på én ting over for hr. Dræbye, nemlig den kendsgerning, at hvis man fjerner DAB fra denne garanti, så står tilbage et selskab, som faktisk har gennemført de demokratiske rettigheder, som hr. Dræbye har gjort sig til talsmand for. Dermed må vel egentlig den betingelse også siges at være opfyldt, hvis vi i øvrigt kan nå frem til en for hr. Dræbye tilfredsstillende ordning for de andre selskabers vedkommende, en igangsættelse af en proces i boligudvalget.

Jeg imødeser med stor interesse, om det radikale venstre vil følge disse ting op i fuldt alvor.

Dræbye (RV):

Jeg skal indlede med med det samme at svare hr. Pelle Voigt. Problemet er, at vi ikke med boligministeriets og boligministerens medvirken har fået en konkretisering af det, som jeg også godt ved at man kan, nemlig finde en anden løsning. Spørgsmålet er jo, hvilke bivirkninger den har, hvordan den er at administrere, at man ikke kan finde en form, hvorunder man kan vedtage en lov, der holder lejerne skadesløse. Det er givet, det er den konkretiserede udformning, der er problemet, og det drejer sig om en vurdering af, om den kan praktiseres og administreres. Det har vi ikke set. Vi har nærmet os denne ene løsning, og der har ikke været alternative overvejelser.

Det er ikke nogen bebrejdelse mod boligministeren, fordi grundlaget for at foretage alternative overvejelser først kom den 22. april, men det er kommet, og det er en kendsgerning, at det er værd at overveje andre måder. Også fordi en vedtagelse af aktstykket jo ikke medfører nogen garanti for

lejerne. Også af den grund er boligministeren nødt til at præcisere, hvilke muligheder der er for at gøre noget andet.

Tiden tillader desværre ikke en mere detaljeret besvarelse til hr. Pelle Voigt. Jeg er ked af det, men der er kun de minutter, der er.

Jeg skal til boligministeren sige, at han kom meget let om ved spørgsmålet om det meget komfortable flertal, der i folketinget er for at holde lejerne skadesløse. Det er uomtvisteligt, at hvis de partier, der har udtalt sig om dette spørgsmål her i dag, holder, hvad de lover, ja, så er der et komfortabelt flertal. Men boligministerens ærinde var vel også et andet, og det kan man sammenfatte meget kortfattet – og det er denne sammenfatning, vi især vil lægge vægt på i det videre arbejde. Det var ud over at være en melding til offentligheden, som er fuldt forståelig, til folketinget følgende melding: jeg har et flertal. Mere var der ikke.

Jeg nævnte en række mere detaljerede ting, som jeg mente vi naturligt burde arbejde videre med i udvalgsarbejdet. Til dette havde boligministeren ikke nogen kommentarer. Hans kommentar var: jeg har et flertal. Jeg går ud fra, at boligministeren har en løsning på det formelle problem – jeg erkender, at det måske kun er et formelt problem – at dette flertal ikke eksisterer i finansudvalget. Alligevel synes jeg, det var lærerigt og udmærket og klargørende for os, at boligministeren sagde: jeg har et flertal. Vi hørte også, hvem dette flertal består af, og vi hørte også, at nogen konkret debat eller arbejde med de ting, som vi har præsenteret i debatten i dag, lagde boligministeren ikke op til.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt sige, som jeg har sagt tidligere, at der er ingen tvivl om, at VS gerne vil hjælpe lejerne ud af deres knibe, og vi vil også slås med næb og kløer for, at de grunde, det handler om, ikke kommer på private hænder.

Så er der spørgsmålet om et bekvemt flertal i salen eller et mindre bekvemt flertal i salen eller et slet ikke eksisterende flertal i finansudvalget, hvor det jo er korrekt, som hr. Dræbye fremfører, at socialdemokraterne og centrum-demokraterne og SF ikke alene har flertal, men er afhængige af, at VS støtter forslaget. Jeg synes, det ville være rimeligt, at